

De lollorosso-rups

Zoekend bij de groenteafdeling van een supermarkt valt mijn oog op een geplastificeerd kropje lollorosso sla met zwarte korrels er in. De korrels zien er uit als rupsenpoepjes en bij nadere beschouwing blijkt er inderdaad een heldergroene rups in de zak te wonen, die ijverig van het verlepte slakropje eet. Uit de informatie op de zak blijkt dat de sla met verstekeling uit Spanje afkomstig is. Na overleg met het winkelpersoneel mag ik beide gratis mee naar huis nemen.

Thuisgekomen doe ik de rups in een potje met sla, waar het eten onverstoord wordt voortgezet. Het lijfje van ons nieuwe huisdier is ongeveer drie centimeter lang en duidelijk gesegmenteerd. Op de achterste segmenten is een vage purperen gloed te zien, het lijf is mat het kopje glanzend, maar verder is er niet zo veel bijzonders aan de rups te zien.

Twee dagen later stopt de rups plotseling met eten en gaat op zoek naar een geschikt plekje om zich te verpoppen. Na enkele uren valt de keuze op een plekje onderin het potje. De rups zet zich vast met zijn achterlijf en begint zich in te spinnen met zijde. Dat inspinnen ziet er heel mysterieus uit. De rups beweegt steeds zijn kopje heen en weer, maar er verschijnt niets zichtbaars. Vermoedelijk komt er een stroperige, doorzichtige vloeistof uit de bek van de rups, die bij blootstelling aan de lucht uithardt tot stevige witte draden.

Eerst maakt de rups een ruim web rond het achterlijf. Vervolgens wringt hij zich in allerlei bochten om zichzelf helemaal met zijde te omgeven. Aan de kant waar de kop zit gaat de rups lang door met spinnen tot hij aan die kant aardig strak zit. Dan laat hij zich vallen in de hangmat en keert zich om, waarna ook de andere kant wordt afgewerkt. Na vierentwintig uur noeste arbeid is de klus geklaard.

In de loop van drie dagen verkleurt de rups van groen naar zwart en krimpt ineen tot een pop van twee centimeter lang. Dagenlang is er helemaal niets te zien aan de onbewegelijke pop, maar dan, precies twee weken later, zit er een donkerbruine nachtvlinder op het spinsel.

De lollorossovlinder blijkt een Turkse mot (*Chrysodeixis chalcites*) te zijn, een van oorsprong

Mediterrane soort, die soms als trekvlinder in Nederland wordt gevangen. Ze zijn echter ook al zo'n 30 jaar in Nederlandse kassen aanwezig.

Caroline Elfferich, december 2006